

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **JUDr. S. K.**, bytom L., proti odporkyni **Slovenskej advokátskej komore**, so sídlom v Bratislave, ul. Kolárska č. 4, zastúpenej **JUDr. E. B.**, *advokátkou, so sídlom v B.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 04. júla 2008, č. 2702/08 na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 04. marca 2010, č. k. 6S/112/2008-135, takto

r o z h o d o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 04. marca 2010, č. k. 6S/112/2008-135 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach zastavil konanie vo veci a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka vo svojej „žalobe“ žiadala uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory zo 04. júla 2008, č. 2702/08 zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Týmto uznesením jej bol pozastavený výkon advokácie z dôvodu, že 08. apríla 2008 bola rozsudkom Okresného súdu v Poprade,

č. k. 5T/74/2006-3802 uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a z trestného činu prijímania úplatku podľa § 160 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona platného do 31. augusta 1998, za čo jej bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a tiež uložený zákaz činnosti v riadiacich a rozhodovacích funkciách v orgánoch štátnej a verejnej správy na desať rokov.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej konštatoval, že aj v správnom súdnictve sa uplatňuje povinnosť súdu skúmať procesné podmienky v každom štádiu konania bez zreteľa na obsah žaloby, iných procesných úkonov účastníkov a stav konania.

Po odcitovaní ustanovenia § 246c, § 103 a § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) uviedol, že navrhovateľka mu predložila uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory z 01. júla 2009 č. 2702/2009, ktorým bolo zrušené napadnuté rozhodnutie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory zo 04. júla 2008 č. 2702/08 o pozastavení výkonu advokácie navrhovateľky. Týmto rozhodnutím bolo dostatočne preukázané, že došlo k zrušeniu rozhodnutia, ktoré je predmetom prebiehajúceho súdneho konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, v dôsledku čoho už neexistuje jedna zo základných procesných podmienok konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu – právoplatné rozhodnutie správneho orgánu. Ide o taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý je neodstrániteľný, lebo predmetom preskúmania súdom môže byť iba rozhodnutie existujúce v čase rozhodovania súdu.

So zreteľom na túto „vadu“, ktorá bráni ďalšiemu pokračovaniu v konaní, krajský súd postupoval podľa ustanovenia § 104 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a konanie vo veci zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnila náhradu trov celého konania. Tvrdila, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím došlo k porušeniu jej Ústavou Slovenskej republiky

garantovaného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom a súčasne jej bolo upreté Ústavou Slovenskej republiky garantované právo prezumpcie nevinoty. Ďalej namietala, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Uviedla tiež, že podaním z 26. júla 2009 zmenila svoju žalobu (opravný prostriedok), s touto zmenou sa však krajský súd nezaoberal a žiadnym spôsobom ju nevyhodnotil.

Poukazovala na to, že výkon advokácie jej bol pozastavený podľa ustanovenia § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“ alebo „zákon č. 586/2003 Z. z.“), ktorý je v rozpore s garantovaným ústavným právom prezumpcie nevinoty (čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a súčasne je v rozpore s čl. 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 podľa ktorého, obvinený z trestného činu sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom. V tejto súvislosti vyslovila názor, že krajský súd mal podľa § 109 ods. 1 písm. b/ OSP konanie prerušiť a vec postúpiť ústavnému súdu na zaujatie stanoviska z dôvodu, že všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou.

Nesúhlasila so zastavením konania bez verejného prejednanie veci a poukázala na zmätočnosť upovedomenia, podľa ktorého krajský súd nevyhovел jej návrhu o odloženie vykonateľnosti rozhodnutia, v dôsledku čoho sa naň hľadá ako keby nebolo vydané.

Podľa navrhovateľky napadnuté uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 nemá formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia, ktoré musí každé správne rozhodnutie pod hrozbou nezákonnosti bezpodmienečne obsahovať. Výrok tohto uznesenia je nepresný a neurčitý, pretože nie je konkretizovaná doba, časové určenie, na ktoré má žalobkyňa pozastavený výkon advokátskej činnosti, a teda postup Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory pri vydávaní napadnutého uznesenia nemožno považovať za postup v súlade so zákonom a so zásadami správneho konania. Uvedené nedostatky výroku napadnutého uznesenia tak spôsobujú nezákonnosť celého správneho

rozhodnutia z dôvodu absencie náležitosti výroku rozhodnutia a tiež z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Napadnuté uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory vo svojom poučení neobsahuje údaj o tom, či je toto rozhodnutie konečné, či, kde a v akej lehote sa možno proti nemu odvolať. Okrem toho má napadnuté uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory aj formálne vady – neobsahuje meno a priezvisko oprávnenej osoby, čo je v rozpore s § 47 ods. 5 správneho poriadku.

Na základe uvedeného zhrnula, že Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory vydalo vo vzťahu k navrhovateľke nezákonné uznesenie č. 2702/08 zo 04. júla 2008, podľa ktorého jej pozastavilo výkon advokátskej činnosti, pretože je nesporne zrejmé, že neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a je teda nesporne právne vadné a nezákonné vo vzťahu ku svojmu výroku a k poučeniu, rovnako aj vo vzťahu k jeho formálnym náležitostiam, a preto považovala svoju žalobu v znení navrhovanej zmeny za jednoznačne dôvodnú a opodstatnenú.

Vyslovila názor, že krajský súd rozhodoval, podľa nesprávneho ustanovenia právneho predpisu a konajúci krajský súd bol pri rozhodovaní nesprávne obsadený (namiesto samosudcu rozhodoval senát), pretože návrh podala podľa § 2501 a nasl. OSP, ako opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu – Predsedníctvu Slovenskej advokátskej komory.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že vec rozhodla v súlade s ustanovením § 8 ods. 1 písm. c/ zákona o advokácii. Svoje rozhodnutie zrušila na žiadosť navrhovateľky, pretože došlo k zrušeniu trestného rozsudku, čím prestal existovať dôvod na obligatórne pozastavenie výkonu advokácie navrhovateľky. Keďže rozhodnutie odporkyne od 01. júla 2009 neexistuje, krajský súd nemohol v konaní ďalej pokračovať, preto postupoval správne, keď konanie zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je čiastočne dôvodné a že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť pre procesné pochybenia, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľka podala dňa 26.08.2008 na Krajský súd v Košiciach návrh na preskúmanie uznesenia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 o pozastavení výkonu advokácie jej osobe. Navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne požiadala o odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia a uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

Podaním došlým na krajský súd 29. júla 2009 navrhla pripustiť zmenu návrhu tak, aby krajský súd vyslovil, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 04. júla 2008 a ich následným postupom v období od 04. júla 2008 do 25. júna 2009, a preto súd zrušuje toto napadnuté rozhodnutie v období od 04. júla 2008 do 25. júna 2009 a vec vracia žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Opätovne si uplatnila náhradu trov konania.

Rozhodnutie komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o pozastavení výkonu advokácie advokátovi a o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov okrem vyčiarknutia podľa § 7 ods. 1 písm. e/ musí byť odôvodnené a je preskúmateľné súdom (§ 11 zákona č. 586/2003 Z. z.).

V prejednávanej veci je podľa § 11 zákona č. 586/2003 Z. z. rozhodnutie komory o pozastavení výkonu advokácie advokátovi (§ 8 ods. 1 písm. c/ OSP preskúmateľné súdom. Procesná úprava navrhovateľkou uplatneného nároku je podľa súčasnej judikatúry súdov (pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SžoKS/39/2006 zo 04. apríla 2007, sp. zn. 2Sžo/111/2007 z 26. júna 2008, či sp. zn. 6Sžo/65/2008 z 10. februára 2009) obsiahnutá v § 250l OSP v zmysle ktorého, podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a. V konaní a rozhodovaní o veci mal teda súd postupovať podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom vecne príslušným súdom je krajský súd a vec mal rozhodovať samosudca (§ 246 ods. 1 OSP, § 246b ods. 2 písm. a/ OSP). Na základe § 221 ods. 1 písm. g/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP k nesprávne

obsadenému súdu však najvyšší súd neprihliadol nakoľko, ak namiesto samosudcu rozhodoval senát, toto pochybenie nie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného vzhľadom na vydanie rozhodnutia z 01. júla 2009 bolo potrebné posúdiť prípadné pokračovanie v konaní podľa ustanovenia § 250o OSP podľa ktorého ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Touto právnou úpravou bol do konania v správnom súdnictve v záujme jeho zrýchlenia a zefektívnenia prebratý inštitút autoremedúry zo správneho poriadku [§ 57 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok)]. Správny orgán môže po podaní opravného prostriedku a po oboznámení sa s obsahom tohto návrhu zrušiť svoje predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie, ale len za podmienky, že v plnom rozsahu vyhovie podanému opravnému prostriedku. Tým odpadol dôvod konania pred súdom a súd konanie zastaví.

Zastavenie preskúmacieho konania však predpokladá, že orgán vydá nové rozhodnutie, ktorým navrhovateľovi v plnom rozsahu vyhovie, preto nové rozhodnutie, ktoré nahrádza pôvodne napadnuté rozhodnutie, musí v celom rozsahu zodpovedať požiadavkám opravného prostriedku navrhovateľa. Ak správny orgán v rámci autoremedúry opravnému prostriedku nevyhovel v celom rozsahu, súd pokračuje v preskúmacom konaní a o opravnom prostriedku vecne rozhodne. Splnenie zákonnej podmienky stanovenej v § 250o OSP musí byť preto vždy spoľahlivo preukázané.

Ďalším procesným pochybením, ktorého sa súd prvého stupňa dopustil boli, že sa nijakým spôsobom nevyporiadal so zmeneným návrhom podaným navrhovateľkou dňa 29. júla 2009, a to vzhľadom na ustanovenie § 95 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako aj § 249 ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a § 250m ods. 2 a § 250h ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

Krajský súd nemohol zmenený návrh ponechať bez povšimnutia, ale mal sa s ním náležite procesne vyporiadať v súlade s ustanovením § 95 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta

prvá OSP prípadne aj procesným poučením navrhovateľky v zmysle § 5 OSP alebo § 43 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Ak tak neurobil a pokračoval v konaní, zaťažil tým svoje konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože dokiaľ súd nerozhodne o uplatnenej zmene návrhu, nemôže pokračovať v konaní o pôvodnom návrhu. V tejto súvislosti je však treba upozorniť, že samotná zmena návrhu nie je určitá a zrozumiteľná, najvyšší súd preto dáva do pozornosti navrhovateľky, že v správnom súdnom konaní žalobný petit musí obsahovať konečný návrh výroku o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia a vrátení veci žalovanému správnomu orgánu. To, či navrhovateľka bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím odporkyne je zákonným predpokladom jej aktívnej procesnej legitímácie (§ 247 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP) a preto vo výroku rozhodnutia sa táto skutočnosť nevyslovuje.

Z obsahu spisu teda vyplýva, že konanie pred krajským súdom trpí vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne a nezákonné rozhodnutie vo veci. K týmto vadám prihliadol najvyšší súd na základe vznesenej námietky žalobkyne ale aj z úradnej povinnosti.

Pre nesprávny procesný postup a nesprávne právne posúdenie veci musel Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ a ods. 2 OSP), v ktorom je povinný vypořiadat' sa so zmeneným návrhom navrhovateľky a posúdiť vec z hľadiska ustanovenia § 250o OSP.

K žiadosti navrhovateľky, ktorou sa domáha nariadenia ústneho pojednávania vo veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do jej pozornosti, že ústne pojednávanie v správnom súdnom konaní podľa tretej hlavy piatej časti OSP sa v zmysle ustanovenia § 250q ods. 1 veta prvá OSP nariaďuje iba v prípade ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f, 250o alebo 250p OSP a odvolacie pojednávanie nariadi odvolací súd, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie; inak odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom (§ 250ja ods. 2 OSP), pričom ústne pojednávanie na prejednanie uznesenia zásadne netreba nariaďovať.

K námietke navrhovateľky ohľadom nevyhovenia jej návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého správneho rozhodnutia najvyšší súd uvádza, že podľa obsahu spisu krajský súd podaním z 09. januára 2009 podľa § 250c ods. 1 posledná veta OSP upovedomil žalobkyňu, že jej návrhu na odklad vykonateľnosti nevyhovuje. V súvislosti s námietkou žalobkyne proti tomuto postupu súdu sa žiada poukázať na § 250n OSP podľa ktorého, ak to povaha veci nevyklučuje, môže ten, kto podáva opravný prostriedok, navrhnúť, aby bola odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Ustanovenie § 250c ods. 2 sa použije obdobne. Súd môže tomuto návrhu vyhovieť, ak by vykonaním napadnutého rozhodnutia bol zmarený účel jeho preskúmania.

Podľa § 250c ods. 1 OSP žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma. Ak predseda senátu nevyhoví žiadosti, upovedomí o tom účastníka.

Krajský súd preto v súlade so zákonom žalobkyňu iba upovedomil, že jej návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia nevyhoviel.

P o u č e n i e : Pr o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 11. augusta 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková